

Stortingets landbrukskomité beklager, at det ventede resultat av dette store regulerings- og sænkningsarbeide, som har paaført det offentlige saa svære ofre, ikke synes at være opnaad, idet der nu maa iverk-sættes flere betydelige arbeider, før der kan være haab om at utnytte de store arealer paa Sellsmyren. Hvad angaar de interesserte grund-eieres stilling til spørsmaalet om distriktsbidraget bemerker komiteen, at disse, som vil høste den største fordel af foretagendet, ikke har vist den interesse og offervillighet, som man hadde grund til at vente. Et med-lém av komiteen — *Landheim* — er ikke enig i denne sidste uttalelse.

MYRDYRKNINGSMÅATER.

UTDRAG AV MYRKONSULENT LENDE-NJAA: NYDVRKNING.

BRÆNDING var meget almindelig før, da man manglet mineralrik handelsgjødsel. Den bruktes baade ved opdyrkningen og senere. Opdyrkningen foregik da gjerne paa den maate, at myren blev flaa-hakket. Ved hjælp av flaaahakke (se figuren) huggedes myroverflaten op i torvstykker vel saa store som ved torvstrøstikning. Efter tørkning

Flaahakke.

brændtes de enten ved løpeild eller i smaa hauger. Asken spredtes og harvedes ned med det samme. Herved skaffedes gjødsel av myren selv, asken indeholder alle mineralværdistoffer — kali, kalk og fosforsyre. En del av kvælstoffet gik ved brændingen over til ammoniak, som for størsteparten gik tapt, men en del blev holdt fast av myren og særlig av halvbrændte torvstykker. Myren kunde efter en slik behandling bære noksaa bra avlinger nogen aar. Naar den var pint ut blev den gjerne harvet løs i overflaten og brændt med løpeild — ofte et par ganger i løpet av sommeren. I Tyskland, hvor brænding før var sat mer i system, gjentokes den gjerne hvert 7de aar. Den gjentagne brænding er rovdrift av værste slags og kan ikke anbefales.

Men vi har mange *overgangsmyrer*, som det vil passe at *dyrke op* ved flaahakning og brænding. Vi har mange myrer, hvor omtrent hele overflaten er dækket av friske hvitmosetuer, mens der under er bedre myr. Hakkes tuerne av og brændes, blir man kvit det øvre løse og uformulnede lag, og asken gjødsler en del, skjønt det blir meget litet aske av hvitmosetuer.

Flaahakning og brænding av slik myr vil komme paa 15—30 kr. maalet; men saa vil plöiningen som regel kunne sloises første aar.

Myrbækkeren.

PLOÖNING. Paa de fleste av vore græsmyrer passer det at bruke plogen til brytningen. Myren maa paa forhaand være grøftet, større tuer avhugget, trær og stubber ryddet væk. Til at ta tuerne med er flaahakken bra. Til at ta op stubber paa myr greier det sig med en stubbebryter for haandkraft, da de gjerne ikke sitter saa dypt i myren. Tuerne maa kjøres bort eller brændes sammen med kvist og de røtter man ikke bruker som brændsel. Til at rydde væk dvergbjerk og vierkjær, som ofte forekommer paa vore fjeldmyrer, er en kort, sterk ljaa ganske god (se fig.).

Til plöiningen brukes en stor, sterk plog, forspændt

»Risljaa«.

med mindst 3 hester, saa der kan pløies bredt. Der bør pløies *tvers* over sugegrøften, saa at alt kan bli vendt. Pløies langs med grøftene, blir der altid staaende noget igjen, som maa spadevendes. Er myren bløt maa der brukes *truger*. Oftest vil det være tilstrækkelig at sætte truger paa *bakkenene* av faarhesten. Har man ikke truger, kan gamle sækker brukes istedet.

Nylandspløining paa myr kommer som regel paa 5—10 kr. maalet og rydningen 2—20 kr. maalet,

SPADEVENDING bør bare brukes paa meget uejvn myr, som der trænges meget planeringsarbeide paa. Slike myrer forekommer ikke saa sjeldent paa vestlandet. Noget myr bør kastes op fra furen; det vil lette harvningen, og løslaget blir dypere. Spadevendingen kommer gjerne paa 35—50 kr. maalet.

PLANNERING AV MYROVERFLATEN OG PAAKJØRING AV MINERALJORD er den opdyrkningssmaate, som synes at passe bedst for *modne lyngbevokste mosemyrer*. Lyngen svides av paa forhaand ved løpeild, og som altid, naar løpeild brukes, bør der brændes *mot* vinden. Pløiningen sløifes, da mosemyren blir før løs og tørker før et ut efter pløining.

Mange av vore mosemyrer, særlig nordenfjelds, er friske og i fuld vekst. Her passer flaahakning og brænding bedre. Paaføring av mineraljord trænges allikevel.

HVAD ER TORVSTRØET VÆRD

UTDRAG AV LANDMANDSFORBUNDETS MEDLEMSBLAD.

DET har altid været vanskelig at faa fastlaat den kjendsgjerning at det er gjødselens flytende stoffer som har størst værdi. Den faste gjødsel er ikke værd mer end halvparten av den flytende. Under vore forhold kan vi regne at et voksent storfæ gir 4500 kg. fast og 1500 kg. flytende gjødsel i den tid de staar inde paa baas — regnet til 8 maaneder. Beregner vi værdien av de stoffer, som nærer planterne, finder vi at den kan sættes til kr. 9,45 i den faste og hele kr. 17,25 i den flytende. Men saa skal gjødselen bevares en længere tid før den kommer paa aker eller eng, og i denne tid taper den i værdi, hvis den ikke er blandet eller kan samles i tæt kum. De forsøk som er utført herover viser at det er den flytende gjødsel som taper mest, fordi en stor del av den rinder væk. Almindelig kan dette tap sættes til $\frac{2}{3}$ av det hele. Hvis gjødselen er behandlet saa taalelig at den ikke taper noget videre kommer vi til det resultat, at av kr. 26,70 som hele